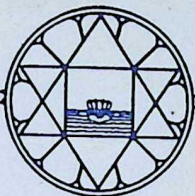

Lalleswar Vankar

**SRI AUROBINDO LIBRARY
PONDICHERRY, INDIA**

Sumigated MAY 1993

But thought nor word can seize eternal truth

ओं

श्रीगणेशाय नमः

अथ

लल्लेश्वरीवाक्यानि

श्रीराजानकभास्कराचार्यसंदृब्धसंस्कृतपद्योपेतानि ।

नुत्वा देवं श्रीगणेशं सुरेशं
स्मृत्वा चित्ते श्रीगुरोः पादुकां च ।
लल्लादेवीप्रोदितं वाक्यजातं
पद्यैर्दृब्धं रच्यते भास्करेण ॥ १ ॥

अव्यासि सविकास लय वृधू ,
गगनस् सगुण म्यूलु समिच्छटा ।
शून्यू गलु त अनामय म्वतू,
इहुयू उपदेश लुयू भटा ॥ १ ॥

अभ्यासेन लयं नीते दृश्ये शून्यत्वमागते ।
साक्षिरूपं शिष्यते तच्छान्ते शून्येऽप्यनामयम् ॥ १ ॥

२

लल्लेश्वरीवाक्यानि

वाक् मानस् कल अकल ना अति,
 छपि मुद्रि अति न प्रवेश् ।
 रोजन् शिव शक्त ना अति,
 म्वतुयय कुँह त सुय् उपदेश् ॥ २ ॥

वाङ्मानसं च तन्मुद्रे शिवशक्ती कुलाकुल ।
 यत्र सर्वमिदं लीनमुपदेशं परं तु तत् ॥ २ ॥

ललल् बृह द्रायस् लो-लरे,
 झाडान् लूस्तुम् दिन क्योह राथ् ।
 बुल्लुम् पण्डित् पननि-गरे,
 सुय् म्य रटुमस् नक्षतुर् साथ् ॥ ३ ॥

लल्लाहं निर्गता दूरमन्वेष्टुं शंकरं विशुम् ।
 भ्रान्त्वा लब्धो मया स्वस्मिन्देहे देवो गृहे स्थितः ॥ ३ ॥

दमादम् करुमस् दमन्हाले,
 प्रजल्योम् दीप् त ननेयम् जाथ् ।
 अन्दर्युम् प्रकाश न्यवरू छटुम्,
 गाटि रटुम् त करुमस् थप् ॥ ४ ॥

भास्कराचार्यकृतसंस्कृतपद्योपेतानि

३

ततः प्राणादिरोधेन प्रज्वाल्य ज्ञानदीपिकाम् ।
स्फुटं दृष्टो मया तत्र चित्स्वरूपो निरामयः ॥ ४ ॥

परं त पान् यमि समुय् मोन्,
यमि हिहय् मोन् दिन क्योह राथ् ।
यमिसंय् अदुयु मन सांम्पुन्,
तमिय् ड्यूठुय् सुरगुरुनाथ् ॥ ५ ॥

आत्मा परो दिनं रात्रिर्यस्य सर्वमिदं समम् ।
भातमद्वैतमनसस्तेन दृष्टोऽमरेश्वरः ॥ ५ ॥

चिदानन्दस् ज्ञानप्रकाशस्,
इमौ च्युनुय् तिम जीवन्ती मुक्ती ।
विषमिस् संसारनिस् पाशस्,
अबुद्धव् गरडशत् शत् दितिय् ॥ ६ ॥

ज्जिदानन्दो ज्ञानरूपः प्रकाशाख्यो निरामयः ।
यैर्लब्धो देहवन्तोऽपि मुक्तास्तेऽन्येऽन्यथा स्थिताः ॥ ६ ॥

नाथ् ना पान् ना परं-जोनुम्,
सदायि बोदुम् एकुय् देह् ।
चह् बृह् बृह् चह् म्युलु ना जोनुम्,
चह् कुस् बृह् कस्सं छुह् संदेह् ॥ ७ ॥

४

लल्लेश्वरीवाक्यानि

नाथ न त्वं न चात्मापि ज्ञातो देहाभिमानतः ।

स्वस्यैक्यं च त्वया तेन का आवामिति संशयः ॥ ७ ॥

शिव् वा केशव् वा जिन् वा ,

कमलज्जनाथ् नाम् दारिन् युस् ।

म्य अबलि कासितन् भवरुज् ,

सुह् वा सुह् वा सुह् वा सुह् ॥ ८ ॥

शिवो वा केशवो वापि जिनो वा द्रुहिणोऽपि वा ।

संसाररोगेणाक्रान्तामवलां मां चिकित्सतु ॥ ८ ॥

भान् गल्लु ताय् प्रकाश् आव् जूने ,

चन्द्र गल्लु ताय् म्वतू चित् ।

चित् गल्लु ताय् केह् ति ना कुने ,

गैय् भूर् भुवः खर् मीलित् क्तु ॥ ९ ॥

भानौ नष्टे काशते चन्द्रविम्बं

तस्मिन्नष्टे काशते चित्तमेव ।

चित्ते नष्टे दृश्यजातं क्षणेन

पृथ्व्यादीदं गच्छति कापि सर्वम् ॥ ९ ॥

भास्कराचार्यकृतसंस्कृतपद्योपेतानि

५

वृथ् रैगया अर्चुन् सखर्,
अथि अल् पल् वखर् ह्यथ् ।
यदुवनय् जानख् परमपद्,
अचर् हिशीखर् चिशीखर् ह्यथ् ॥१०॥

उत्तिष्ठ शाक्तिकस्त्रि त्वं पूजयेशं सुरादिभिः ।
यदि ज्ञातमत्तरं तत्त्वया तेनापि का क्षतिः ॥ १० ॥

तन्त्र् गलि-ताय् मन्त्र् म्वत्त्रे,
मन्त्र् गलु ताय् म्वतुय् चित् ।
चित् गलु-ताय् केह् ति ना कुने,
शून्यस् शून्याह् मीलिथ् गौव् ॥ ११ ॥

तन्त्रं सर्वं लीयते मन्त्र एव
• मन्त्रश्चित्ते लीयते नादमूलः ।
चित्ते लीने लीयते सर्वमेव
दृश्यं द्रष्टा शिष्यते चित्स्वरूपः ॥ ११ ॥

ह्यथ् करिथ् राज्य् फेरि ना,
दिथ् करिथ् तृप्ति ना मन ।
लोभ विना जीव् मरि ना,
जीवन्तु मरि-ताय् सुय् छुय् ज्ञान् ॥ १२ ॥

६

लल्लेश्वरीवाक्यानि

दातुर्मनस्तृप्यति नैव राज्यं
दत्त्वा ग्रहीतुश्च तदेव लब्ध्वा ।
जीवोऽपि लोभेन न मृत्युमेति
मृतस्य नैवास्ति न जातु मृत्युः ॥ १२ ॥

इमय् षह् च्य तिमय् षह् म्य,
श्यामगला च्य विन् तोटुस् छुह्
इहुय् भिन्नाभेद् च्य त म्य,
चह् षन् स्वामी बृह् षायि मुषिस् ॥ १३ ॥

यदेव षट्कं ते देव तदेव च मम प्रभो ।
नियोक्ता त्वं नियोज्याहं तस्यास्तीत्यावयोर्भिदा ॥ १३ ॥

शिव् गुरु ताय् केशव् पलनस्,
ब्रह्मा पायहर्यन् वृलस्यस् ।
योगी योगकलि पर्जन्यस्,
कुस् देव् अश्ववार्य् प्यट् चेड्यस् ॥ १४ ॥

शिवोऽश्वः केशवस्तस्य पर्याणमात्मभूस्तथा ।
पादयन्त्रं तत्र योग्यः सादी क इति मे वद ॥ १४ ॥

भास्कराचार्यकृतसंस्कृतपद्योपेतानि

७

अनाहत खस्वरूप शून्यालय,
यस् नाव् ना वर्ण ना रूप ना गोत्र ।
अहंनिनाद बिन्दु त यवोन् ,
सुयु अश्ववारु प्यठ् चेड्यस् ॥ १५ ॥

अनाहतः खस्वरूपः शून्यस्थो विगतामयः ।
अनामरूपवर्णोऽजो नादविन्द्वात्मकोऽस्ति सः ॥ १५ ॥

तूरि सलिल् खटु ताय् तूरि
ह्यम्य त्रि गैय् भिन्ना भिन्न् विमर्शा ।
चैतन्य रव् भाति सब् समे ,
शिवमय् च्चराच्चर् जग् पश्या ॥ १६ ॥

मायाजाड्यं तज्जडं बोधनीरं
संसृत्याख्यं तद्धनत्वं हिमं च ।
चित्सूर्येऽस्मिन् प्रोदिते त्रीणि सद्यो
जाड्यान्मुक्तं नीरमाद्यं शिवाख्यम् ॥ १६ ॥

देह वटा देवर वटा ,
प्यठ वृन् लुय् एकवाद् ।
पूज् कस् करख् हूटवटा ,
कर् मनस् त पवनस् संगाद् ॥ १७ ॥

८

लल्लेश्वरीवाक्यानि

चैत्यं देवो निर्मितौ द्वौ त्वया यौ
 पूजाहेतोस्तौ शिलातो न भिन्नौ ।
 देवोऽमेयश्चित्स्वरूपो विधेयं
 तद्व्याप्त्यर्थं प्राणचित्तैक्यमेव ॥ १७ ॥

आसा बोल् परिनम सासा,
 म्य मनि वासा खेद ना ह्यये ।
 यदुवयू शंकर बख्छ आसा,
 मकुरिस् स्वासा मल् क्याह् प्यये ॥ १८ ॥

अवाच्यानां सहस्राणि कथयन्तु न मन्मनः ।
 मालिन्यमेत्युदासीनं रजोभिर्मकुरो यथा ॥ १८ ॥

अल्लान् आय् त गल्लुन् गल्ले,
 पकुन् गल्ले दिन क्योह् व राथ् ।
 योरय् आय् तूरि गल्लुन् गल्ले,
 केह् न-त केह् न-त केह् न-त क्याह् १९

जराऽऽगता क्षीणतरोऽद्य देहो
 जातोऽवसायो गमनाय कार्यः ।
 समागताः स्मो यत एव तत्र
 गन्तव्यमेवेह दृढं न किञ्चित् ॥ १९ ॥

राजानकभास्करकृतसंस्कृतपद्योपेतानि

६

मूढव् दीशिथ् त पशिथ् लाग्,
 जर्ह् त कल् श्रुतवोन् जडरूपि आस् ।
 युस् यिथ् दपिथ् तस् तिथ् बौल्,
 सुय् लुय् तत्त्वविदस् अभ्यास् ॥ २० ॥

ज्ञात्वा सर्वं मूढवत्तिष्ठ स्वस्थः
 श्रुत्वा सर्वं श्रोत्रहीनेन भाव्यम् ।
 दृष्ट्वा सर्वं तूर्णमन्धस्तमेहि
 तच्चाभ्यासः कीर्तितोऽयं बुधेन्द्रैः ॥ २० ॥

गाल् गाडिन्यम् बौल् पडिन्यम्,
 दपिन्यम् तिह् यस् यिथ् रोत्ने ।
 सहजकुसुमव् पूज् करिन्यम्,
 ब्रह् अमलाञ्ज् कस् क्याह् स्वत्ने ॥ २१ ॥

निन्दन्तु वा मामथ वा स्तुवन्तु
 कुर्वन्तु वार्चा विविधैः सुपुष्पैः ।
 न हर्षमायाम्यथ वा विषादं
 विशुद्धबोधामृतपानस्वस्था ॥ २१ ॥

१०

लल्लेश्वरीवाक्यानि

दिन् छयजि त रजन् आसे,
भूतल् गगनस् कुन् विकासे ।
चन्द्रि राह् ग्रेसुन् मावासि,
शिव् पूजन् ग्वाह् चित्त आत्मासि ॥२१॥

नाशं गतेऽर्के खलु मानसंज्ञे
मेयक्षयाख्या रजनी विभाति ।
जीवाख्यचन्द्रः शिवधाम्नि लीनः
स्वाहन्तराहुं ग्रसते च सद्यः ॥ २२ ॥

मनस् त भवसरस् छु त ,
कोप निरता नार-द्वख् ।
ल्यक लजिताय् बृह् ना कुने,
तुलि तुल् ताय् तूल् ना केह् ॥ २३ ॥

क्रुद्धं मनो वह्निसमानरूपं
तिरस्कृतं भारनतं विभाति ।
विचारतः सर्वविकारहीनं
विशुद्धबोधैकस्वरूपमेव ॥ २३ ॥

राजानकभास्करकृतसंस्कृतपद्योपेतानि

११

शीलं त मान् छुय् पाञ्चि कञ्जय,
म्वच्छि यमि रट् मल्लयुद्ध वाव्
हस्तु युस् मस्तवाल गँडे,
तिह् यस् तगि सुह् अद न्यहाल् ॥ २४ ॥

शीलस्य मानस्य च रक्षणं भटै-
स्तैरेव शक्यं निपुणं विधातुम् ।
वायुं करेणाथ गजं च तन्तुना
यैः शक्यते स्तम्भायितुं सुधीरैः ॥ २४ ॥

षह् वन् चटिथ् शशिकल् बुज्जुम् ,
प्रकृथ् हुज्जुम् पवनसूतिय् ।
लोलकि नार-सूत्य् वालिञ्ज् बुज्जुम् ,
शंकर् लबुम् तमिय् सांती ॥ २५ ॥

कामादिकं काननषट्कमेत-
च्छिच्चाभृतं बोधमयं मयाप्तम् ।
प्राणादिरोधात् प्रकृतिं च भक्त्या
मनश्च दग्ध्वा शिवधाम लब्धम् ॥ २५ ॥

१२

लल्लेश्वरीवाक्यानि

चिन्तु तुरुगु गगनि भ्रमवोन्,
निमेष अकि छगिड योजनलच्छ ।
चैतन्यवगि यमि रटिथु जोन्,
प्राण अपान् फुटारिथु पख्च्यु ॥ २६ ॥

चित्ताभिधः सर्वगतिस्तुरङ्गः
क्षणान्तरे योजनलक्षणामी ।
धार्यो बुधेन्द्रेण विवेकवल्गा-
नोदेन वायुद्वयपत्तरोधात् ॥ २६ ॥

ख्यथु गँडिथु ना शमि मानस्,
भ्रान्तु यिमव् त्रावू तिम् गैयु खसिथु ।
शास्त्र बूजु जि यमभंग् कूरु,
सुद्द ना पञ्चु तायु धन्या लूसिति ॥ २७ ॥

खादनाद्भूषणाद्वापि मनो यस्य गतभ्रमम् ।
स मुक्तो नोत्तमर्णाद्यो गृह्णात्यर्थं हि सोऽनृणः ॥ २७ ॥

यव तूर् चलि तिम् अम्बर् ह्यति,
बुछ यव चलि तियु आहारु अन् ।
चिन्त नृप स्वविचारस् प्यत,
चिन्ता देहस् वान् क्याह वन् ॥ २८ ॥

राजानकभास्करकृतसंस्कृतपद्योपेतानि १३

शीतार्थं वसनं ग्राह्यं जुधार्थं भोजनं तथा ।
मनो विवोकितां नेयमलं भोगानुचिन्तनैः ॥ २८ ॥

सहजस् शम् त दम् नो गच्छे,
इच्छि प्रावख् मुक्तिद्वार ।
सालिलस् लवणं जन् मीलिथ् त गाच्छि,
तोति छुय् दुर्लभ् सहज-विचार ॥ २९ ॥

स्वभावलब्धौ न शमोऽस्ति कारणं
तथा दमः किं तु परं विवेकः ।
नीरैकरूपं लवणं यथा भवेत्-
तथैकताप्तावपि नैष लभ्यः ॥ २९ ॥

लोभ् मारुन् सहज् विचारुन् ,
द्वग् जानुन् कल्पन् त्राव् ।
निश छुय् त दूर् मव् जानुन् ,
शून्यस् शून्याह् मीलिथ् गौव् ॥ ३० ॥

लोभं त्यक्त्वा वैमनस्यं च तद्वत्-
कार्यो नित्यं स्वस्वभावावमर्शः ।
शून्याच्छून्यं नैव भिन्नं यथैवं
तस्मात्त्वं तद्भेदबुद्धिर्द्वैतैव ॥ ३० ॥

१४

लल्लेश्वरीवाक्यानि

मकुरस् जन् मल् जलुम् मनस्,
 अद म्य लबूम् जनस् ज्ञान् ।
 सुह् ययलि ड्यूठुम् निश पानस्,
 सोरुय् सुय् ताय् बृह् नव् केह् ॥ ३१ ॥

चित्तादर्शो निर्मलत्वं प्रयाते
 प्रोद्भूता मे स्वे जने प्रत्यभिज्ञा ।
 दृष्टो देवः स्वस्वरूपो मयासौ
 नाहं न त्वं नैव चायं प्रपञ्चः ॥ ३१ ॥

केह् छिय् न्यन्दर्यहति बुदिय्,
 केन्नन् बुद्यन् न्यसर प्यये ।
 केह् छिय् स्नान् करिथ् अपूतिय्,
 केह् छिय् गृह् बज्जिथ् अक्रिय् ॥ ३२ ॥

कश्चित् प्रसुप्तोऽपि विबुद्ध एव
 कश्चित् प्रबुद्धोऽपि च सुप्ततुल्यः ।
 स्नातोऽपि कश्चिदशुचिर्मतो मे
 भुक्त्वा स्त्रियं चाप्यपरः सुपूतः ॥ ३२ ॥

राजानकभास्करकृतसंस्कृतपद्योपेतानि

१५

अकुय् ओंकार् युस् नाभि दरे,
कम्बुय् ब्रह्माण्डस् सुम् गरे ।
अकुय् मन्त्र् युस् च्यतस् करे,
तस् सास् मन्त्र् क्याह् जन् करे ॥३३॥

आ ब्रह्माण्डं नाभितो येन नित्य-
मोंकाराख्यो मन्त्र एको धृतोऽयम् ।
कृत्वा चित्तं तद्विमर्शैकसारं
किं तस्यान्यैर्मन्त्रवृन्दैर्विधेयम् ॥ ३३ ॥

संसारस् आयस् तपसे,
बोधप्रकाश लब्धुम् सहज् ।
मर्यम् न कुँह् त मर न कैँसि,
मर नेह् त लस नेह् ॥ ३४ ॥

आसाद्य संसारमहं वराकी
प्राप्ता विशुद्धं सहजं प्रबोधम् ।
अत्रिये न कस्यापि न कोऽपि मे वा
मृतामृते मां प्रति तुल्यरूपे ॥ ३४ ॥

१६

लल्लेश्वरीवाक्यानि

द्वादशान्त-मण्डल् यस् देवस् थञ्जूय् ,
 नासिक पवन् अनाहत रव् ।
 स यस् कल्पन् अन्तिह् चञ्जूय् ,
 पानय् देव् त अर्चुन् कस् ॥ ३५ ॥

यो द्वादशान्ते स्वयमेव कल्पिते
 सदोदिते देवगृहे स्वयं स्थितः ।
 संप्रेरयन् प्राणरविं स शंकरो
 यस्यात्मभूतः स कमर्चयेद् बुधः ॥ ३५ ॥

प्रथय् तीर्थन् गङ्गान् संन्यासि,
 ग्वारानि सुदर्शन मिलु ।
 त्रित्ता परिथ् मव् निष्पत् आस् ,
 देशख् दूर्या द्रमन् नीलिय् ॥ ३६ ॥

यत्रेन मोक्षैकधियः सदामी
 संन्यासिनस्तीर्थवरान् प्रयान्ति ।
 चित्तैकसाध्यो न स लभ्यते तै-
 र्दूर्वास्थलं भात्यतिनीलमारात् ॥ ३६ ॥

राजानकभास्करकृतसंस्कृतपद्योपेतानि

१७

पवन् पूरिथ् युस् अनि वगे,
तस् बून स्पर्शि न बूछ त त्रेश् ।
तिह् यस् करुन् अन्तिह् तगे,
सुह् संसारस् ज्ययि न नेछ् ॥ ३७ ॥

यः पूरकेण चित्तं स्वं रोधयेत्क्षुत्तृडादिकम् ।
न पीडयति संसारे सफलं चास्य जीवितम् ॥ ३७ ॥

जल थमुनु हुतवह् त्रनावुन्,
ऊर्ध्व-गमन् परिवर्जिथ् त्र्यथ् ।
काठधेनि द्वद् श्रमावुन्,
अन्तिह् सकलु कपट-त्र्यथ् ॥ ३८ ॥

नीरस्तम्भो वह्निशैल्यं तथैव
पादैस्तद्व्योमयानमशक्यम् ।
दोहो धेनोः काष्ठमय्यास्तथैव
सर्वं चैतज्जृम्भितं कैतवस्य ॥ ३८ ॥

कुस् पुशु ताय् कस्स पुशाञ्जी,
कम् कुसम् लागिज्यस् पूजे ।
कमि सर गडु दिज्यस् जलधानी,
कवसन मंत्र शंकर् बुजे ॥ ३९ ॥

१८

लल्लेश्वरीवाक्यानि

कः पौष्पिकः कापि च तस्य पत्नी

पुष्पैश्च कैर्देववरस्य पूजा ।

कार्या तथा किं गडुकं विधेयं

मंत्रश्च कस्तत्र वद प्रयोज्यः ॥ २६ ॥

मन् पुशु ताय् यल्ल पुशाञ्जी,

भावरिकि कुसम् लागिज्यस् पूजे ।

शशि-रस गडु दिज्यस् जलधानी,

छपि मंत्र शंकर वुजे ॥ ४० ॥

इच्छामनोभ्यां ननु पौष्पिकाभ्या-

मादाय पुष्पं दृढभावनाख्यम् ।

स्वानन्दपूरैर्गडुकं च दत्त्वा

मौनाख्यमंत्रेण समर्चयेशम् ॥ ४० ॥

आयस् कमि दिशि त कमि वते,

गल्ल कमि वति कव ज्ञान वथ् ।

अन्तिहि दाय् लागि तते,

छयम् छनिस् फुकस् कस सथ् ॥ ४१ ॥

राजानकभास्करकृतसंस्कृतपद्योपेतानि १६

कया दिशा केन पथागताहं
पश्चादगमिष्यामि पथाऽथ केन ।
इत्थं गतिं वेद्मि निजं न तस्मात्
उच्छ्वासमात्रेण धृतिं भजामि ॥ ४१ ॥

गगन् चय् भूतल् चय् ,
चय् द्यन् पवन् त राथ् ।
अर्घ् चन्दुन् पोष् पाञ्चि चय्,
चय् छुख् सोरुय् त लागिजिय् क्याह् ॥ ४२ ॥

आकाशो भूर्वायुरापो ऽनिलश्च
रात्रिश्चाहश्चेति सर्वं तमेव ।
तत्कार्यत्वात्पुष्पमर्घादि च त्वं
त्वत्पूजार्थं नैव किञ्चिल्लभेऽहम् ॥ ४२ ॥

यमि लोभ् त मन्मथ् मोरू,
तिमय् मारिथ् त लोणुन् दास् ।
यमिय् सहज ईश्वर ग्वोरू,
तमिय् सोरुय् व्यन्दुन् स्वास् ॥ ४३ ॥

२०

लल्लेश्वरीवाक्यानि

कामो लोभोऽहंकृतिश्चैव येन

यन्नात्पूर्वं मारिता मार्गचौराः ।

तेनैवैकेनैश्वरं धाम लब्ध्वा

सर्वं त्यक्त्वा भस्मवद्भावजातम् ॥ ४३ ॥

पानस् लागिथ् रूढुख् म्य च्छह्,

म्य च्यह् झाडान् लूस्तुमु द्रह् ।

ज्ञानस् मन्ज् य्यालि ड्यूढुख् म्य च्छह्,

म्य च्य-त पानस् दितुम् ब्रह् ॥ ४४ ॥

देहादिषदकोशपिधानतस्त्वा-

मप्राप्य खिन्नास्मि चिरं महेश ।

उपाधिनिर्मुक्ताविबोधरूपं

ज्ञात्वाद्य विश्रान्तिमुपागता त्वाम् ॥ ४४ ॥

कुश् पोष् तिल् दीफ् जल् ना गळे,

युस् सद्भाव ग्वरकथ् मनि ह्यये ।

शम्भुस् स्वरि पनञ्ज यळे,

सय् दर्पिजे सहजा क्रिय ॥ ४५ ॥

राजानकभास्करकृतसंस्कृतपद्योपेतानि

२१

पुष्पादिकं द्रव्यमिदं न तस्य

पूजासु सर्वमुपयोगि किञ्चित् ।

गुरूपदेशाद् दृढया च भक्त्या

स्मृत्यार्च्यते येन विशुद्ध आत्मा ॥ ४५ ॥

असे एवन्दे ज्वसे जामे,

न्यथय् तीर्थन् स्नान् करे ।

वहरि-वहरस् ननुय् आसे,

निश लुय् त पर्जानूतन् ॥ ४६ ॥

स्नातं हसन्तं विविधं विधेयं

कुवन्तमेतत्पुर एव सन्तम् ।

पश्यात्मदेवं निजदेह एव

कृतं प्रदेशान्तरमार्गणेन ॥ ४६ ॥

यथ् सरि सर्षप-फल्गु ना व्यन्ने,

तथ् सरि सकलो पाञ्चि च्यन् ।

मृग् सृगाल् गण्डिड जलहस्ती,

ज्यन् ना ज्यन् त तनुय् प्यन् ॥ ४७ ॥

३२

लल्लेश्वरीवाक्यानि

सरोवरे यत्र न सर्षपस्य

कणोऽपि मात्येव विचित्रमेतत् ।

विवर्धते तत्पयसा समस्तं

यावत्प्रमाणं खलु देहिजातम् ॥ ४७ ॥

लल्लु बृह् लूळ् लूळ् छाडान् त ग्वारान्,

हल् म्य क्खुमस् रस्नि शतिय् ।

बुल्लुन् हत्तुमस् तारि डीठिमस् वरन्,

म्य ति कल् गनेय जि जोगुमस् ततिय् ॥

द्रष्टुं विभुं तीर्थवरान्गताहं

श्रान्ता स्थिता तद्गुणकीर्तनेषु ।

ततोऽपि खिन्नास्मि च मानसेन

स्वान्तर्निविष्टा खलु तद्विमर्शे ॥ ४८ ॥

मल् वृन्दि जोलुम् ,

जिगर मोरुम् ।

त्यलि लल्लु नाव् द्राम् ;

य्यलि दल्लि त्राविमस् ततिय् ॥ ४९ ॥

राजानकभास्करकृतसंस्कृतपद्योपेतानि

२३

ततोऽत्र दृष्टावरणानि भूयो

ज्ञातं मयात्रैव भविष्यतीति ।

भङ्क्ता यदा तानि च संप्रविष्टा

लल्लेति लोके प्रथिता तदाहम् ॥ ४६ ॥

त्रयि न्यङ्गि सराह् सरिम् सरस्,

अकि न्यङ्गि सरस् अर्शस् जाय् ।

हर-मुख कौ सर अख् सुम् सरस्

सति न्यङ्गि सरस् शून्याकार् ॥ ५० ॥

वारत्रयं नीरमयं स्मरामि

तथैकदाहमवकाशहीनम् ।

आकाशमन्यान्यपि चादभुतानि

स्मरामि शून्यं खलु सप्तवारम् ॥ ५० ॥

जनञ्ज जायेय् रति ताय् कृतिम्,

करिथ् उदरस् बहु क्लेशा ।

फीरिथ् द्वार् भजनि वरति तंतुम्

शिव् छुय् कूटु-ताय् चेन् उपदेश् ॥ ५१ ॥

२४

लल्लेश्वरीवाक्यानि

प्रसूदरं ज्ञेशयुतं विनीय

जातो मलाक्कोऽप्यनुयाति सन्ततम् ।

यत्प्रेरितः सौख्यधिया नरः स्त्रीं

कष्टेन लभ्यं शृणु तं गुरोः शिवम् ॥ ५१ ॥

स्वय् शिला छय्य् पटस् त पीठस्,

स्वय् शिला छय्य् उत्तम-देश् ।

स्वय् शिला छय्य् फेरवनिस् ग्रटस्,

शिव् छुय् कूटु-ताय् चेन् उपदेश् ॥ ५२ ॥

यथा शिलैकैव स्वजातिभेदात्

पीठादिनानाविधरूपभागिनी ।

तथैव योऽनन्ततया विभाति

कष्टेन लभ्यं शृणु तं गुरोः शिवम् ॥ ५३ ॥

रव मत थलि थलि तापितन्,

तापितन् उत्तम देशा ।

वरुण मत लोट गर अञ्जितन्,

शिव् छुय् कूटु-ताय् चेन् उपदेश् ॥ ५३ ॥

राजानकभास्करकृतसंस्कृतपद्योपेतानि २५

स्थले स्थले स्वैः किरणैर्यथा रविः

पतत्यभेदेन गृहेषु वाञ्छितम् ।

जलं तथा सर्वजगद्गृहेषु

कष्टेन लभ्यं शृणु तं गुरोः शिवम् ॥ ५३ ॥

सय मातारूपि पय दिये,

सय भार्या-रूपि करि विलास ।

सय माया-रूपि जीव हरे,

शिव छुय कूटु ताथ् च्चेन् उपदेश् ॥५४॥

मातृस्वरूपेण पयःप्रदा नु

भार्यास्वरूपेण विलासकारिणी ।

यच्छक्तिरन्ते मृतिरूपमेति च

कष्टेन लभ्यं शृणु तं गुरोः शिवम् ॥५४॥

कन्द्यव गृह् त्यजि कन्द्यव वनवास् ,

यिथुय् छुख् त तिथुय् आस् ।

मनस् धैर्य् रट् सापज्जख् सुवास् ,

क्या छुय् मलुन् सूर् ताथ् सास् ॥५५॥

२६

लल्लेश्वरीवाक्यानि

गृहे निवासो न विमोक्षहेतु-

र्वनेऽथ वा योगिवरैः प्रदिष्टः ।

दिवानिशं स्वात्मविमर्शनाढ्यो

यथास्थितस्त्वं परमोऽस्त्युपायः ॥ ५५ ॥

ये ग्वरा परमो ग्वरा,

सद्भावं भावं तं मयि च्छह ।

जह जनि उपनेय कन्दापुरा,

हूह कव तरुनु त हाह कव ततु ॥ ५६ ॥

गुरो ममैतमुपदेशमेकं

कुरुष्व बोधाप्तिकरं दयातः ।

हाह-हूह इमौ स्तः सममास्यजाता-

बुष्णोऽस्ति हाह किमथ हूह सुशीतः ॥ ५६ ॥

नाभिस्थानस् त्रित जलवञ्जी,

ब्रह्मस्थानस् शिशिरुन् मुख ।

ब्रह्माण्डस् छयय नद, वहवञ्जी,

तवय तरुनु हूह हाह गौव ततु ॥ ५७ ॥

राजानकभस्करकृतसंस्कृतपद्योपेतानि

२७

नाभ्युत्थितो हाह् जठराग्निप्तो

हूह् द्वादशान्ताच्छिशिरात्समुत्थः ।

हाह् प्राणभूतोऽस्त्यथ हूह् अपानः

सिद्धान्त एवं मुनिभिः प्रदिष्टः ॥ ५७ ॥

यिह् यिह् कर सुय् अर्चुन्,

यिह् रसंज्ञि उच्चर्यम् तिय् मन्थूर् ।

इय् यिथ लग्यम् देहस् परिच्य् ,

सुय् परमशिवुन् सन्थूर् ॥ ५८ ॥

करोमि यत्कर्म तदेव पूजा

वदामि यच्चापि तदेव मंत्रः ।

अदेव चायाति तथैव योगाद्-

द्रव्यं तदेवास्ति ममात्र तन्त्रम् ॥ ५८ ॥

ब्रह् ना ब्रह् ना ध्येय् ना ध्यान,

गौव् पानय् सर्वक्रिय् मशिथ् ।

अन्या ड्यूठुख् केळ् ना अनुय् ,

गय् सत् लय पर पशिथ् ॥ ५९ ॥

२८

लल्लेश्वरीवाक्यानि

नाहं न च त्वं न च कापि चर्चा
ध्यानस्य योग्यात्र पदेऽतिशान्ते ।
कोऽप्यन्वयश्चात्र न भाति तस्मात्
विस्मर्य लीनं स्वमिवात्र सद्भिः ॥ ५६ ॥

झाडान् लूळूस् पानिन् पानस्,
झयपिथ् ज्ञानस् वोतु न कुँळ् ।
लय् करूमस् वाचूस् मय्-खानस्,
बर्ि बर्ि बान त च्यवान् न कुँह् ॥ ६० ॥

स्वात्मान्वेषणयत्रमात्रनिरता श्रान्ता ततोऽहं स्थिता
तज्ज्ञानैकमहापदेऽतिविजने प्राणादिरोधात्ततः ।
लब्धवानन्दसुरागृहं च तदनु दृष्ट्वात्र भाण्डान्यलं
पूर्णान्येव तथापि तत्र विमुखः प्राप्तो जनः शोचितः
॥ ६० ॥

श्रीलल्लायोगिनीवाक्यजातं षष्ठ्या मया स्फुटम् ।
श्लोकानां भास्करेणोह दृढमस्तु शिवार्पणम् ॥ १ ॥

इति लल्लेश्वरी वाक्यानि राजानकभास्करकृतार्थ-
च्छायापद्योपेतानि समाप्तानि ॥

Printed by P. Vishi Nath and Sons, Photographers Srinagar No. 1279A.

